

Silverhatten av för Fjärilar i Norr – 33:e Svenska entomologmötet i Arjeplog

TEXT OCH FOTO GÖRAN ANDERSSON

Föreningen Fjärilar i Norr var värd för mötet som ägde rum på hotell Silverhatten med en vidunderlig utsikt över Arjeplog och dess omgivningar.

Arjeplog i Pite lappmark var samlingspunkt när ett 60-tal svenska entomologer samlades 16-18 juni för årets svenska entomologmöte. Lapplandsväder kan man ju inte helt lita på, så trots prognoser om en varm och solig helg packade vi ner både stövlar, regnsäker jacka och varm tröja. Dessa kom aldrig till användning. Myggmedel behövde inte heller användas – myggantalet var högst tolerabelt.

Kort sagt: De yttre förhållandena bäddade för ett trivsamt entomologmöte, vilket det också blev. Det såg dessutom arrangörerna – Föreningen Fjärilar i Norr i samarbete med Norrlands entomologiska förening – till.

Vi (Ulla och jag) passade på att turista en smula på väg norrut och färdades längs Norrlandskusten från Ockelbo till Skellefteå. Då kunde vi bland annat konstatera att det i Gränsfors finns ett helt museum bara för yxor och att Gösta Hannells fisk-salteri (som gör Röda Ulvens surströmming) hyste hopp om en viss produktion av surströmming. En

jättelångträdare höll på att lasta av pall efter pall av burkar färdiga för fyllning.

Väl i Arjeplog fortsatte vi att vara kulturella och besökte Silvermuseet, känt för sin stora samling av samiskt silver. En logisk fortsättning blev då inkvartering på hotell Silverhatten. Där bodde vi i ett rum med utsikt över Sveriges djupaste sjö, Horn-avan (221 m) och tillfälle att njuta av midnattssol från rumsfönstret. Där ägde också SEFs årsstämma och alla föredrag rum i en stundtals riktigt varm lokal.

*Silver på
Silvermuseet.*

Föredragen handlade som sig bör till största delen om naturen och insekterna i Norrland och i synnerhet i Arjeplog med omgivning. Vi fick också lite fakta om Arjeplogs kommun. Det är den till ytan fjärde största kommunen i Sverige men synnerligen glest befolkad – ligger på plats 287 bland Sveriges 290 kommuner.

Årsstämman för Sveriges entomologiska förening (SEF) hölls på lördagen och följde den stadgeenliga dagordningen. Verksamhetsberättelse, bokslutets ekonomi, revision och ansvarsfrihet för styrelsen klubbades igenom utan problem. Likaså omvaldes enligt valberedningens förslag styrelsen och revisorerna.

Stadgeändringen angående tillägg av styrelsesuppleanter, som skulle beslutas för andra gången och därmed antas, blev däremot föremål för en livlig diskussion, vilken utmynnade i att stadgeändringen visserligen antogs men att styrelsen dessutom fick i uppdrag att se över formuleringarna och komma med ett nytt förslag nästa år.

Vad gäller verksamhet och budget för 2024 var det enda anmärkningsvärda att prenumerationspriset på Yrfän höjs från 200 till 300 kr. Rabatten på 50 kr vid prenumeration av både Yrfän och Entomologisk tidskrift finns dock kvar.

Stämman avslutades med att Entomologiska sällskapet i Lund inbjöd till nästa Svenska entomologmöte någonstans i Skåne, preliminärt 14-16 juni 2024.

Alla handlingar till årsstämman och så småningom ett årsmötesprotokoll finns på SEFs hemsida: www.sef.nu/arsmoteshandlingar/ Det kan dock behövas ett lösenord för att komma in i dokumentarkivet, men det får ni här:

*Rekommenderat
svenskt namn på
Graphosoma
italicum.*

Bland de lockande exkursioner som erbjöds mötesdeltagarna satsade jag på Mattaure tallskog med mycket gamla träd och gott om död ved. Några bilder från området berättar mer än ord. En redogörelse för intressanta artfynd under exkursionerna kommer troligen att publiceras i Entomologisk tidskrift och i skrivande stund finns det på Artportalen 269 fynduppgifter från helgens möte och fler lär tillkomma.

Själv samlade jag inte något utan nöjde mig med att njuta av den än så länge oförstörda naturen i området. En art kan dock nämnas, randig skulderbock, vars parningsmödor beskådades och fotograferades av en flock entusiastiska exkursionsdeltagare och som du kan se på Aromiaframsidan ur en något annorlunda vinkel.

*Vid årsstämman
utdelades årets
markägardiplom
till Peter och
Elina Öberg,
Lappbodarnas
slätterförening.*

I den fina tallskogen i Mattaure spred entomologerna ut sig för att var och en försöka finna sina älsklingsdjur. Men så snart något intressant dök upp drogs många dit liksom till ett dukat middagsbord.

Inte minst fick det kärlekskranka paret av randig skulderbock finna sig i närgånget betraktande och en trängsel av fotografer som trängtade efter att förevisa detta ömma ögonblick. Paret satt snällt kvar tills alla hade fått sitt lystmäte.

Några fler exempel på tallskogens utseende. Och enligt en uråldrig sedvänja avslutas reportaget med en solnedgång. Solen lyser här över Hornavan 20 minuter i midnatt.

